

Мусаєва У.К.

**РЕЦЕНЗІЯ НА РУКОПИС МОНОГРАФІЇ
«РОЗВИТОК МУЗЕЙНОЇ СПРАВИ В КРИМСЬКІЙ АСРР (1921-1941)»**

В сучасних умовах розбудови незалежної держави України велике значення має вивчення її історичного минулого. Значну роль в цьому процесі відіграють музейні установи, які здійснюють накопичення документального матеріалу, зберігання та охорону пам'ятників давнини, етнографії, проводять науково-дослідницьку роботу. Розвиток знань, що прискорився у наш час, як основний чинник цивілізації спонукає суспільство зберігати подібні предмети, що втрачають своє утилітарне значення як реальні ознаки культури, що йде, що пов'язує нас з предками. Для зберігання, дослідження і представлення таких предметів існують музеї.

Музей представляє цінності, зникаючі в суспільстві, і може привернути увагу до тих постійних загальнолюдських цінностей, яким загрожує сучасний прогрес. Він виділяє серед інших ці цінності, підкреслюючи їх значення як спадщини для підтримки безперервності і спадкоємності культури.

Використовувати підвищення інтересу суспільства до наочно реалізованих в музеях цінностей можна тільки з обліком і корисного багатовікового досвіду музейної роботи. Досвід організації музейної справи на переломному етапі історії України і став об'єктом монографічного дослідження, що рецензується.

Автор у своїй монографії розкрив актуальність дослідження історії музейної справи, що визначається: методологічного значущістю питання, оскільки в житті кожної науки і практики її важливий характерний феномен – усвідомлення її історії; потребою розбори подальших шляхів розвитку музеєзнавства і викладання історії музейної справи як учбової дисципліни, що має велике значення для теорії і практики музеєзнавства і підготовки кваліфікованих фахівців, інформаційна забезпечених знаннями минулої музейної справи на сучасному рівні.

Використання широкої сукупності наукових методів дозволило автору з'ясувати стан наукової розбори проблеми; погляди вчених на проблему, що досліджується; проаналізувати історію становлення музейної справи в Кримській АСРР у 1921-1941 рр.

В роботі чітко визначені задачі дослідження, не визивають сумніву хронологічні та географічні рамки дослідження.

Автором використаний великий масив архівних матеріалів. У.К. Мусаєва здійснила пошук неопублікованих джерел у архівосховищах України, Росії. Дослідник виявила рукописи кримознавчих досліджень, бібліографічні збірники, матеріали особистого походження (мемуари, щоденники, листи), що збереглися в архівних фондах. Виявлені автором в архівних фондах неопубліковані спогади та щоденникові записи про подорожі по Криму, з одного боку, дозволяють доповнити наші знання та уявлення про творчість знаменитих музеєзнавців та істориків відбитого періоду, з іншого – істотно розширюють вже відомі дані. Бібліографічний та архівний пошук автора значного мірою збагатив базу вивчення історії вітчизняного краєзнавства.

Привертає увагу вміння автора систематизувати і узагальнювати великий масив історичного, теоретичного і нормативного матеріалу, на підставі чого зроблено оригінальні висновки щодо недоліків у питанні організації і функціонування музейної справи.

Безсумнівним достоїнством монографії є те, що дослідження історичного кримознавства здійснювалося автором на основі персоні логічного підходу. Аналіз наукової спадщини відомих музеєзнавців, вчених, методи їх роботи, досягнуті результати оцінюються автором з урахуванням сучасного їм стану науки.

Кожен розділ монографії забезпечений емними, змістовними висновками, що дозволяють побачити концептуальну спрямованість дослідження.

Важливим моментом роботи є те, що в монографії оформлена концепція здійснення державної політики в галузі музейної справи в рамках Кримської АСРР та проаналізовано її практичне втілення на прикладі роботи окремих музейних установ регіону.

Рукопис монографії У.К. Мусаєвої «Розвиток музейної справи в Кримській АСРР (1921-1941)» рекомендується до друку.